

Ikuisuudentie

**Maan ulkopuolinen elämä, onko sitä?
-Kaksi näkökulmaa**

Jehovat

Nuorten miesten usko

Uskonnonvapauden toinen puoli

**(mutta ei yhtään ikuisuutta
käsittelevää asiaa...)**

PUHEENJOHTAJAN PÖYDÄLTÄ

JUKKA KIM

Kulunut toimintavuosi on osoittanut uskonnottoman ajatusmaailman purjehtivan myötäisessä pasaatituudessa. Vapaa-ajattelijat kokoontuivat sääntömääräiseen liittokokoukseen marraskuussa 2023. Satakunta sai myös henkilön liiton johtoon - satakuntalainen Tanja Laine Harjavallasta valittiin liiton varapuheenjohtajaksi. Toivotamme Tanjalle menestystä vaatimaan luottamustehtävään.

Olemme nyt painattaneet esitteitä Lepomäen hautausmaasta. Niitä on jaettu satakuntalaisiin hautaustoimistoihin. Toukokuussa yhdistykseen tuli yhteydenotto hautaustoimistolta saadun tiedotteen perusteella. Vainajan sirottelusta sovittiin omaisten kanssa. Sirottelupäiväksi tuli juhannuksen jälkeinen sunnuntai. Yhdistyksen edustajina tilaisuudessa olivat Pasi Hiltunen ja Tauno Perkiö. Omaiset halusivat suorittaa vainajan sirottelun itse. Saimme hyvää palautetta toimistamme sirotteluasian tiimoilta. Seuraavasta tuhkan sirottelusta on jo sovittu.

Yhteistyö Pro-Seremonioiden kanssa on käynnistynyt vähitellen. Alkukesästä saatiin puhujatiedustelu hautajaistilaisuuteen. Eräs yhdistyksen Pro-Seremonioiden puhujakoulutuksen käynyt jäsen toimi puhujana hautajaisissa. Tarkoitus on kerätä ryhmä henkilöitä puhujakoulutukseen ja näin saada aikaan verkosto puhujista nimijäisiin, hautajaisiin ym. juhliin.

Yhdistyksessä tapahtuu ja tehtävät hoidutuvat. Yksi esimerkki on Kankaanpäästä hankittu muistokivi Lepomäelle. Siihen kiinnitetään Lepomäkeen siroteltujen ja haudattujen vainajien tiedot, mikäli omaiset niin tahtovat.

Keskikesän huippu oli 27.7. Porissa järjestetyt 8. Jumalattomat kesäpäivät. Salinin Selskappin tilassa osallistujia oli 19. Ilmapiiri oli kesäinen ja vapaa-ajattelijamaisen leppoisa. Vieraita saapui Eurajoelta, Eurasta, Espoosta, Jyväskylästä, Oulusta, Tampereelta ja Tornioista. Ensikertaa yhdistyksen jäsenille tilaisuudessa luovutettiin VA:n ansiomerkkejä.

Näistä enemmän tässä lehdessä.

Satakunnan vapaa-ajattelijoiden sääntömääräinen syyskokous lähestyy. Hallitus kutsuu sen koolle 30.11.2024 klo 14.00 Nakkilaan. Käsitellään sääntöjen § 9 syyskokoukselle osoittamat asiat. Kokouksessa on tilaa ajatuksille, ideoille ja keskustelulle. Odotan jäsenten saapuvan kokoukseen tekemään päätöksiä toiminnasta vuodelle 2025 ja suorittamaan henkilövalinnat. Tervetuloa!

SATAKUNNAN VAPAA-AJATTELIJAT ry

Hallitus 2024

Jukka Kim, puheenjohtaja
Tauno Perkiö, siht./talouden hoito
Erkki Yli-jokipii, Yki Räikkälä, Jussi Tulonen, Pasi Hiltunen.

Varajäsenet:
Tanja Laine, Nico Laine

Yhdistyksen sähköposti:
satakunta@vapaa-ajattelijat.fi

Yhdistyksen nettisivu:
<http://vapaa-ajattelijat.fi/satakunta>

Facebook: [facebook.com/ satakunnan vapaa-ajattelijat ry](https://www.facebook.com/satakunnanvapaaajattelijatry)

Yhdistyksen pankkitili: FI82 4450 0010 1857 72

Tässä julkaisussa esiintyvät kirjoittajien mielipiteet ovat heidän omiaan, eivätkä ilman muuta edusta yhdistyksen kantaa, vaikkakin voivatkin olla yhteneväisiä sen kanssa.

Toimitus, kuvankäsittely & taitto: Yki Räikkälä
Kansikuva: Yki Räikkälä

Satakunnan Vapaa-ajattelijat ry 2024
Lehden monistus: Vapaa-ajattelijoiden Liitto ry, H:ki

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

Puheenjohtajan pöydältä	2
Toimittajan sana vapaa	3
Maan ulkopuolinen elämä.....	3
Onko maapallon ulkopuolella elämää.....	5
Lyhyestä virsi kaunis.....	6
Kirkot suuria, kävijät vähissä.....	6
Kirkkauteen kätkeytyy pimeys.....	7
Suomalais-japanilainen tapaaminen	8
Tulipa kerran jehovat - valitettavasti.....	8
Lepomäen hautausmaa.....	9
Jumalattomat kesäpäivät Porissa	10
Jori Mäntysalo: Uskonnonvapauden toinen puoli.....	11
Kaunasin pirumuseo	12
Pitäisikö uskonnon kiinnostaa medioita	13
Tavoitteena uusi maailmanjärjestys.....	14
Nuorten miesten usko - tai auktoriteetin kaipuu.....	15

Homoviha ei ole kaikonnut minnekään, vaikka elämme kolmannella vuosituhannella jälkeen ajanlaskun. Erityisesti se kukoistaa kristittyjen uskovien piirissä. Ministeri Ville Tavio päätti, että Suomi jättäytyy pois Ukrainan jälleenrakentamiseen liittyvästä tasa-arvoliihtoumasta. Syynä työn kohteena olevat seksuaalivähemmistöt, joita ministeri Tavio ei voi hyväksyä syvästä kristillisestä vakaumuksestaan johtuen. Ministeri ei ole piilottanut kynttilää vakan alle – hän on pitänyt ministeriössään myös työaikana rukouspiirejä.

Keski-Porin kirkko on nyt Porin ensimmäinen kirkko, jossa voivat samansukupuolisetkin mennä vihille, mikäli kirkkohäät haluavat pitää. Päätös kirkkoherran esityksestä syntyi äänin 8 – 6.

Satakunnan Kansassa 11.10. joukko ns. huolestuneita Keski-Porin seurakuntaneuvoston jäseniä ja yksi kappalainen kirjoittivat yleisönosastossa, että Seurakunta otti harha-askeleen. Heidän mukaansa kirkon pitää noudattaa Raamatun opetuksia. Tavallaan he ovat oikeassa. Jos kirkko toimii toisin kuin uskon fundamentissa lukee, tekee se silloin omavaltaisuuksia. Mutta sitten täytyy kysyä, onko Raamattu itse luotettava. Tiedetään, että Raamatun tekstit ovat moneen kertaan kopioituja ja muutettuja. Muutoksia joko vahingossa, kopioijan virheellisen ymmärryksen tai

lukemisen vuoksi tai kulloisenkin yhteiskuntatilanteen vuoksi.

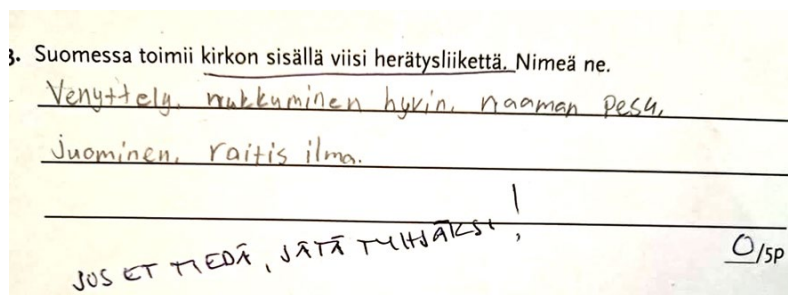
Yksi äänestäneistä oli porilainen mielipideli, upseeri evp. Antti Pekola. Hän kirjoitti Satakunnan Kansan tekstariipalstalle: ”Raamatun perussanoma ei ole ’rakkaus’, vaan kristityn vastuu teoistaan. Tärkein Raamatun kohta on 3. Moos 20.13. Noudattakaamme sitä”. Ja tuo Raamatullaläimäisy kertoo seuraavaa: ”Jos joku makaa miehenpuolen kanssa, niin kuin naisen kanssa maataan, tekevät he molemmat kauhistuksen; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset”. Jos se Pekolasta olisi kiinni, palautettaisiin Suomeen kuolemantuomio. Ja homoudesta se langettaisiin ilman muuta. Kai lesbotkin saman kohtalon saisivat, vaikka näistä Raamattu ei kerro mitään.

Antti Pekola oli Kokoomuksen jäsen ja sen edustaja kirkkovaltuustossa. Puolue erotti hänet tämän tekstariipalstalle jälkeen. Sieti mielenkiintoisesti kyllä vuosikaudet Pekolan eripuraista toimintaa. Kirkkovaltuustossa hän saa jatkaa ryhmässä ”muut” seuraaviin kirkkovaaleihin saakka, mikä on kyllä kirkon kannalta häpeällistä. Tosin se ei ole uutta. Kirkon suhtautuminen seksiin ja ylipäätään sukupuolisuuteen on ollut ja on edelleen häpeällisen kompleksista. Banaalia se on siksikin, että suhtautuminen pohjautuu oikeasti Mooseksen aikaisiin ennakkoluuloihin ja asenteisiin.

Niihin, joissa monenlaisista teoista oli rangaistuksena kivitys kuoliaaksi. Ja käskyihin, joita kuvitellaan Jumalan määräämiksi, mielikuvitusolennon. Mooseksen historiallisuudestaan ei ole mitään näyttöä. Omalla suhtautumisellaan kirkko ei edesauta seksuaalivähemmistöjen asiaa, vaan ennemminkin lisää ennakkoluuloja ja vinoutuneita asenteita.

Venäjänsä ristiretki Ukrainassa sen palauttamiseksi ”Pax Russicaan” ei osoita loppumisen merkkejä. Israelin tuhoamissota Gazassa ja sittemmin Libanonissa on jatkunut yli vuoden ilman, että länsimaat tekevät muuta kuin paheksuvat ja antavat YK:ssa tyhjiä julkilausumia. Molemmissa sodissa kyseessä on sekä vallanhimo että uskonto. Uskovat sanovat mielellään, että juoksuhaudoissa on vähän ateisteja. Voi vain miettiä, kuinka paljon juoksuhautoja tarvittaisiin, jos ei olisi ensinkään uskontoja.

Quora Wiki

Quora on somealusta, jossa toiset esittävät kysymyksiä ja toiset vastaavat. Toisinaan kysymykset kertovat paljon kysyjästä. Usein myös vastaukset. Toisinaan palstalla esitetyt kysymykset ovat typeryksiä. Usein myös vastaukset. Mutta joskus sieltä saa uutta ihan oikeaa tietoa. Toisinaan näkee mainiota kuittailua. Tässä sieltä sattumoisin näkemäni kysymys ja vastaus heinäkuun 20. päivästä:

Kysyjä: Voidaanko Jumalan olemassaoloa todistaa tieteen avulla?

Vastaaja: Kyllä, se on helppoa ja todistettu varsin perusteellisesti. Luoajajumalamme Aurinko on havaittu lukuisilla tieteellisillä instrumentilla ja jumalakeskeinen maailmankuva on ollut tieteessä vallitseva jostain 1600-luvulta lähtien. Ateistit on pilvettömänä päivänä helppo käännättää kutsumalla ulkosalle ja osoittamalla Taivaaseen.

Auringonpalvonnassa on tärkeää voitelu, jotta Herramme valo lankeaisi yllemme lempeästi. FP50 on siinä yleensä perussuositus. Tällöin Jumalan seurattua tulee χριστος eli suomeksi voideltu. Näin itsekkin tein esimerkiksi kerran Getsemanen puutarhassa, koska sen jälkeen Herramme valo lankesi yleni varsin vahvasti kulkiessani läpi kuoleman laakson, eli Gidronin laakson. Nousin siellä myös haudasta ja koska oli tuomiopäivä, minut tuomittiin.

- Näin vakuuttavasti voidaan esittää eräs ”jumalatodistus”...

IS THERE
ANYBODY
OUT THERE?

MAAN ULKOPUOLINEN ELÄMÄ

Lauri Ojala

Olen täysin varma siitä, että elämää on maapallon ulkopuolella. Ja onkin valtavasti, ympäriinsä joka puolella.

Vain Marsin pinnalla olemme ylipäänsä päässeet kirjaimellisesti hieman raapaisemaan pintaa sellaisessa ympäristössä, jossa maan ulkopuolista elämää on voinut kehittyä. Se, että yhdestä paikasta otetuissa muutamassa kivi- ja pölynäytteessä ei löytynyt mitään elämän merkkejä, ei vielä kerro juuri mitään.

Tiedämme toistaiseksi vain sen, että kun olosuhteet maapallolla stabiloituivat sen verran, että monimutkaisemmat molekyylit ehtivät tuhoutumatta monistua ja järjestäytyä yhä monimutkaisemmiksi, elämää syntyiikin tänne varsin nopeasti. Maapallomme ikä on 4,5-4,6 miljardia vuotta, ja varhaisimmat tunnetut elämän merkit noin 4,1 miljardin vuoden takaa. Tuore elämä kehittyi systemaattiselta näyttävällä tavalla yhä monimutkaisemmaksi ja hyödynsi sille tarjotut mahdollisuudet, esimerkiksi vakaan kaasukehän synnyn mukautumalla ja kehittymällä aina eteenpäin olosuhteiden mukaan uusiin ekologisiin koloihin. Elämä maapallolla on myös uskomattoman sitkeää. Sitä löytyy valtamerten pohjasta kilometrien syvyydestä, happojärvistä ja jopa syvältä peruskallion sisältä. Jotkin elämän muodot kuten karhukaiset kestävät valtavaa kylmyyttä, kuumuutta ja radioaktiivista säteilyä. Kun elämä kerran syntyy, siitä on vaikea päästä kokonaan eroon.

Maapallo on tietenkin vain yksi esimerkki elämän synnystä eikä sen perusteella voi vetää johtopäätöstä siitä, että elämää syntyi nopeasti tai välttä-

mättä edes todennäköisesti olosuhteiden salliessa. Tiedämme kuitenkin, että se on mahdollista ja ainakin täällä elämä kehittyi nopeasti olosuhteiden salliessa.

Omassa aurinkokunnassamme Maapallon lisäksi potentiaalisimpina elämän keitaina pidetään ainakin Saturnuksen kuuta Titania suurine ammoniakkihaltamerineen sekä joitain Jupiterin kuita. Siellä missä energiaa purkautuu ja molekyyliä liikkuu esimerkiksi kuuman aineen purkautumisaukkojen tai mannerlaattojen saumakohtien liepeillä, on otollisella tavalla läsnä kaikki yhä monimutkaisempien molekyylien syntyyn tarvittava. Marsistakin elämää saattaa vielä löytyä, joko fossiileina muistona menneestä tai hyvinkin jopa edelleen elinvoimaisena, vaikkapa juuri kilometrien syvyydestä kallion sisältä, missä se on ollut turvassa kaikelta ulkoiselta kiusalta, kuten kaasukehän haihtumiselta avaruuteen ja valtavilta lämpötilan vaihteluilta.

Olisin itse hyvin yllättynyt, jos emme vielä tämän vuosisadan aikana löytäisi omasta aurinkokunnastamme maan ulkopuolista elämää joko elävänä tai vähintään jäänteinä muinaisesta elämästä – tämä tietysti edellyttäen, että asiaan panostetaan yrittämällä etsiä elämää useammista paikoista ja riittävän paljon pintaa syvemmillä.

Ei kuitenkaan ole mitään syytä rajoittua tarkastelemaan omaa aurinkokuntaamme. Viimeisimpien arvioiden mukaan pelkästään siinä universumin osassa, jota kykenemme havainnoimaan, on biljoonia galakseja ja suuruusluokkaa kvadriljoonia tähtiä. Tässä luvussa on

ykkösen perässä 24 nollaa ja se on suurempi kuin kaikkien maapallolla olevien hiekanjyvien määrä.

Aurinkokunnan ulkopuolisia eksoplaneettojakin olemme tunteneet vasta 30 vuoden ajan. Nyt eksoplaneettoja on löydetty Linnunradasta lähes 6 000 ja niitä löydetään vuosittain useita satoja lisää. Linnunradassa on parhaan arvion mukaan noin 100 miljardia tähteä ja konservatiivisilta kuulostavien arvioiden mukaan samoin ainakin 100 miljardia planeettaa. Tämä olisi keskimäärin vain yksi planeetta tähteä kohti, mitä ei voi vielä pitää kovin paljon. Jopa meitä lähimmältä tähdeltä, Proxima Centaurilta, on löydetty ainakin kaksi eksoplaneettaa ja yksi varmistamaton ehdokas – ja kuka tietää onko tässäkin vielä kaikki? Samoin seuraavaksi lähimmältä, Barnardin tähdeltä, on juuri löydetty eksoplaneetta.

Ensimmäisiä havaintoja oman galaksimme ulkopuolisista planeetoista on tehty, mutta niitä ei ilmeisesti ole vielä pystytty täysin varmentamaan. Planeetoilla on myös kuita, joista monet voivat hyvin olla jopa planeettoja parempia elämän keitaita.

Jos naiivisti pitää Linnunradan planeettamäärää tyypillisenä, päädytään arvioon siitä, että pelkästään havaitsemassamme universumin osassa planeettoja voisi olla noin sektiljoonan suuruusluokkaa (ykkösen perässä 36 nollaa) ja planeettoja vähintään samaa suuruusluokkaa. Näissä kokoluokissa ei ole enää juurikaan merkitystä onko nollia pari enemmän vai vähemmän. Vaikka iso osa planeetoista ja kuista saattaakin olla täysin kelvottomia elämän synnylle, on

selvää, että myös potentiaalisia paikkoja elämän synnylle on uskomattoman paljon. Siis todellakin uskomattoman paljon. Niin paljon, että on mahdotonta uskoa, että tuntemamme elämä Maapallolla olisi ainutlaatuisista. Vieläpä niin, että on mahdotonta uskoa, että elämää olisi vain harvoissa paikoissa.

Elämää on yksinkertaisesti oltava syntynyt aivan valtavan monessa paikassa. Se millaista elämä missäkin on, onkin kokonaan toinen juttu. Samoin se onko elämä tuhoutunut meteoriittipommituksessa, supernovaräjähdyksen säteilyaltistuksessa, oman keskustähden paisuessa ja nielaistessa elämää ylläpitäneen planeetan tai kuun, tai millä tahansa lukemattomista muista tavoista, joita universumilla on heittää elämää vastaan.

Älykkään elämän olemassaolosta ja

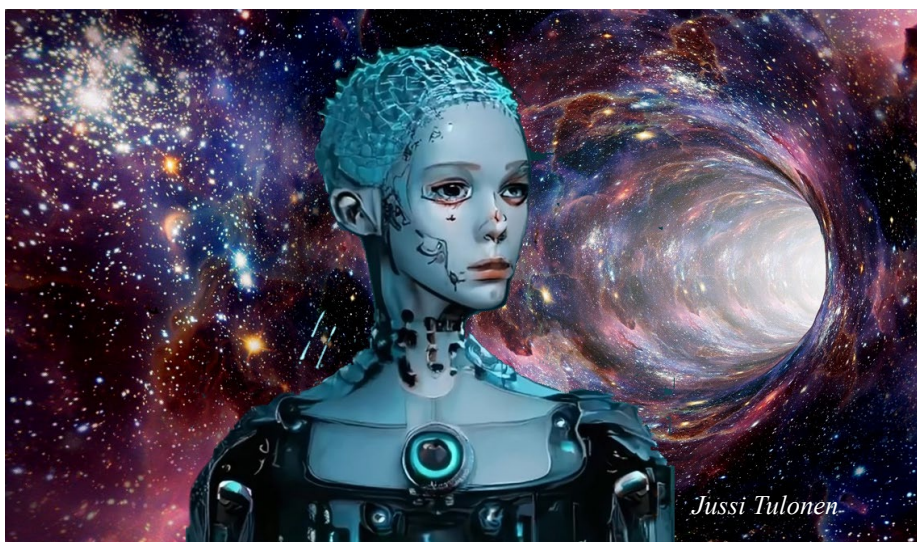
sen mahdollisista ilmenemismuodoista ainakaan minulla ei ole edes kanttia alkaa spekuloida kovin pitkälle. Maapallolta tiedämme, että tällainen kehitys on mahdollista. En itse näe mitään syytä miksi tämä olisi läheskään ainutlaatuisista universumissa. Löisin myös koska tahansa vetoa sen puolesta, että muuallakin on älykästä elämää, paljonkin, minkä tahansa mielekkään määritelmän mukaan tarkasteltuna.

Uskon – ei vaan enemmän – olen vakuuttunut siitä, että elämää ja myös älykästä elämää on valtavan paljon. Sitä on valtavan paljon pelkästään omissa Linnunradassamme, koko havainnoimastamme universumin osasta puhumattakaan. Eikä pidä sivuuttaa sitä, että se osa universumista, jota kykenemme havainnoimaan, lienee hyvin mitätön osa

mahdollisesti äärettömästä universumista. Ei myöskään sitä, että oma universumimme, josta siis voimme havainnoida vain pienenpieniä palasia, saattaa hyvin olla vain yksi universumi lukemattomien muiden, mahdollisesti äärettömän monien universumien joukossa.

2020-luvulla ei todellakaan tarvitse olla asiantuntija tai visionääri nähdäkseen, että elämä maapallolla on kirjaimellisesti mitätön sivujuonne tarkasteltaessa kaikkea elämää kaikessa siinä mitä on olemassa.

Kirjoittaja on espoolainen keski-ikäinen perheenisä ja vakuutusmatemaatikko. Hän on lähtöisin Porista, jossa sai nauttia elämänsä 20 ensimmäistä vuotta Armon Ilosanomasta™, ja on sen jälkeen omistautunut maksamaan valtiokirkolle takaisin korkojen kera.

ONKO MAAPALLON ULKOPUOLELLA ELÄMÄÄ?

Kysymykseen liittyy myös muita varauksia, alkaen vaikka siitä miten määrittelemme elämän. Eli millainen prosessi pitää olla kysymyksessä, jotta voimme kutsua sitä elämäksi? Onko elämän pakko tarkoittaa juuri tätä tuntemaamme biokemiallisessa muodossa vai voisiko sitä esiintyä jossakin meille täysin teoreettisessa muodossa, esimerkiksi kvanttitasolla? Näistä ehdoista pitää olla ainakin jonkinlainen konsensus ennen kuin voidaan julistaa esimerkiksi laboratoriossa keinotekoisesti luodun prosessin tai maan ulkopuolelta tehdyn löydöksen olevan elävä.

Tietomme sekä elämän että koko maailmankaikkeuden perimmäisestä olemuksesta ovat edelleen sen verran epätäydelliset, että yliluonnollisten voimien tai olentojen tarjoaminen selitykseksi on vieläkin sangen yleistä. Ajatus

taivaankannesta elää edelleen vahvana, vaikka ihmisten mielissä taivaankansi onkin viimeisimpien vuosisatojen aikana siirtynyt kauemmas, meidän päidemme yläpuolelta maailmankaikkeuden tuolle puolen.

Ehkä suurin mysteeri ajattelullemme on tietoisuuden olemus. Monille ihmisille tietoisuus edustaa edelleen jotakin yliluonnollista, ja vielä yleisesti puhutaan sielusta. Tietoisuuteen liittyviin kysymyksiin törmätään väistämättä silloin, kun spekuloidaan korkeampien elämänmuotojen, nk. älyllisten olentojen olemassaololla maapallon ulkopuolella. Mitkään luonnonlait eivät ainakaan toistaiseksi selitä sitä, mikä tekee biologisesta organismista tai ylipäätään aineellisesta kappaleesta tietoisin.

Ehkä kysymystä voisi lähestyä siitä tulokulmasta että luonto on hyvin pitkälti

analoginen ja tämä pätee luultavasti myös tietoisuuden esiintymiseen. Eli tietoisuuden toimintamekanismia ei välttämättä tarvitse tuntea tyhjentävästi, jos ei haeta ”kyllä tai ei” -vastausta kysymykseen jonkin objektin tietoisuudesta, vaan lähtökohtana on ajatus erilaisista tietoisuuden tasoista erilaisen rakenteen ja kokoluokan omaavilla objekteilla. Voisi olettaa tietoisuuden tason korreloivan jollakin tapaa sen kanssa, miten suurta tietomäärää objekti kykenee prosessoimaan. Eli yksinkertaisen esineen kohdalla tietoisuuden tason voisi ajatella olevan niin alhaisella tasolla, että se voidaan pyöristää nolnaan, siis käytännön tasolla pitää sitä olemattomana.

Yksinkertaisten organismien ja monimutkaisten koneiden kohdalla voitaisiin puhua alkeellisesta tietoisuudesta ja kehittyneiden selkärankaisten, kuten ihmisen, ja Oletettavasti lähitulevaisuudessa myös kehittyneimpien keinoälysovelusten kohdalla voidaan puhua ylimmästä tietoisuuden tasosta, jonka ne tuntemme.

Lopulta itse kysymykseen, siis onko maapallon ulkopuolella elämää. Parhaimmillaankin vastaukseksi pystytään toistaiseksi antamaan vain enemmän tai vähemmän valistuneita arvailuja. Maalikkona joudun myöntämään sen että itselleni kysymyksessä on puhtaasti uskon asia. En usko että ihminen olisi koko maailmankaikkeuden älykkäin olento tai että asiaan liittyisi myöskään mitään yliluonnollista. Voi olla että joskus myös tiedämme.

LYHYESTÄ VIRSI KAUNIS

Espoossa evlut kirkkoon kuuluvien osuus on alittanut 50 % tänä vuonna.

Vatikaani antoi julistuksen, joka sallii samaa sukupuolta olevien pariin siunaamisen – kirkon oppi avioliitosta ei kuitenkaan muutu. -Seurakuntalainen 3.1.

Koululaisten harjoittelema joiku jäi esittämättä Karigasniemen kappelissa – ”Kirkon kantaa ei edusta näkemys joiu synnillisyydestä”, Oulun piispa sanoo. -Kotimaa 9.2.
(Paikkakuntalaisten mielestä joikut ovat synnillisiä - opettajat päättivät siis jättää joikhaamiset pois.)

Emeritusprofessori Miikka Ruokanen: ”Luopuminen kristinuskon luomis-teologiasta voi johtaa arvaamattomiin seurauksiin” -Seurakuntalainen 19.3.

Pappi siunasi espoolainen panimon Jeesus-oluen – katso video! -Kotimaa 26.3.

”**Paastoaminen** kasvattaa halua auttaa” — ramadanista luullaan paljon, mutta tiedetään vähän - Kotimaa 27.3.

63-vuotias pappi meni naimisiin 12-vuotiaan lapsen kanssa – häävideot herättävät raivoa Ghanassa. Lauantaina 30.3. paikallisyhteisön ylipappi Nuumo Borketey Laweh Tsuru XXXIII avioitui 12-vuotiaan tytön kanssa -MTV- uutiset, BBC

Raamattukouluttaja Ilkka Rytilahti: ”Vuodesta 1995 lähtien virinnyt kristil-

linen liikehdintä – opetuslapseuttaminen – lisää vauhdilla Jeesukseen uskovien määrää koko maailmassa” -Seurakuntalainen 12.4. (Tosiassassa uskovien määrä kasvaa lähinnä vain kehittyvissä maissa. Mitä enemmän tietoa ja hyvinvointia, sitä vähemmän uskonnollisuutta)

Muusikko kertoi, ettei usko Jumalaan – pian synnyinkaupungin seurakunta siirsi hänen konserttinsa pois kirkosta. Mikko Joensuun piti esiintyä elokuun lopulla Alajärven kirkossa osana Alvar Aalto -viikkoa. -Yle 2.5.

Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa on horjuttanut ikäihmisten uskoa Jumalaan. Tutkijatohtori Jonna Ojalampi ja apulaisprofessori Suvi-Maria Saarelainen Itä-Suomen yliopistosta ovat julkaisseet artikkelin siitä, miten koronapandemia ja Venäjän hyökkäys Ukrainaan ovat vaikuttaneet suomalaisiin ikäihmisiin. Tutkimukset tulokset viittaavat siihen, että Venäjän hyökkäys sai ikäihmiset kyselemään kärsimyksen tarkoitusta – toisin kuin koronapandemia. -Seurakuntalainen 10.5.

Vanhempi kanteli uskontilaisuuksista Aville, sivistysjohtaja moitti julkisesti. Laihian sivistysjohtaja moitti päiväkodin toiminnasta kannellutta paikallislehdessä. Aluehallintoviraston mukaan toiminta oli hyvän hallintotavan vastaista. -HS 7.5.

Oppilaat joutuivat päivittäin rukoilemaan ja laulamaan virsiä, koska rehtori ei antanut muuta aitoa vaihtoehtoa. Poh-

joissavolaisen koulun rehtori on saanut vakavan huomautuksen aluehallintovirastolta uskonnollisten tilaisuuksien järjestämisestä koululla. -Yle 27.8.

Rehtori perustelee ruokarukouksia ja virsiä vanhalla perinteellä – Avin mukaan toiminta on opetuslain vastaista. Lapinlahtelaisen koulun rehtorin mukaan virret ja kouluruoan siunaaminen ovat osa paikallista koulukulttuuria ja kristillistä perinnettä. ”On noloa, että vuosikymmenten perinne loppuu tällaisen takia”, tuumaa rehtori Jarmo Tikkanen. -Yle 28.8.

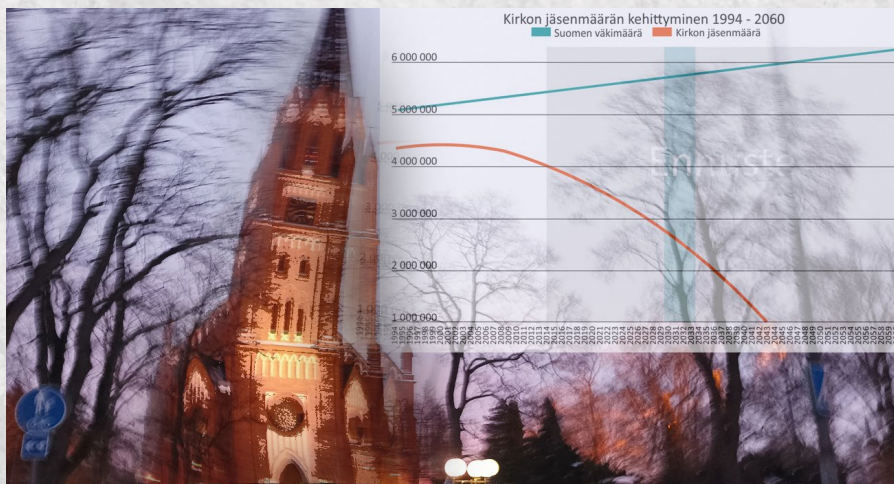
Yrittäjä perui muistotilaisuuden Haapajärvellä – syynä pitopalveluyrittäjän seksuaalinen suuntautuminen. -IS 21.10.

Saattoväki jäi tikkusateeseen, kun pitopaikan ovet olivat kiinni. Syynä se, että pitopalvelun pitäjä kuului seksuaalivähemmistöihin. Paikkaa hallinnoiva yrittäjä Eira Majjala T:mi J F Eirasta ei hyväksynyt sateenkaariväeksi kutsumansa pitopalvelun toimintaa tiloissaan, koska homous on ”hirveä synti”. Hänen (vuokraamiinsa) tiloihin ”homot ja lesbot” eivät pääse. ”Sanoin heille, että en ota heitä tiloihin, koska olen Heran palvelija ja johdan ihmisiä uskoon. Tottelen Raamattua ja Jeesuksen sanaa”. Näin totesi Majjala.

Pitopalveluyrittäjä Johan Engström kertoo tilavuokraajan kertoneen hänelle, että heille (homoille) on varattu paikka jostain ihan muualta. Sitten hän kertoi, että se paikka on helvetti (Ylen uutisesta).

KIRKOT SUURIA, KÄVIJÄT VÄHISSÄ

Yki Räikkälä

Kun Helsingin tuomiokirkko aikoinaan rakennettiin keskeiselle paikalle aikansa kaupungin keskustassa ja muita rakennuksia korkeammalle, ei kenellekään tullut mieleenkään, että historian mitassa varsin lyhyen ajan kuluttua se tulisi olemaan vähemmistön uskonnon palvontapaikka, jossa sunnuntaisia papin saarnoja ja messuamista käy kuuntelemassa jokunen hassu 70 vuotta täyttänyt. Sama juttu omassa kaupungissani Porissa, vaikka kirkkoon kuuluvien osuus onkin vielä joku noin 60 - 65%. Aikanaan keskeiselle paikalle rakennetussa valtaisan kokoisessa Keski-Porin kirkossa käydään lähinnä häissä ja konserteissa. Sunnuntaiin riittimenoihin riittäisi kävijöiden määrän puolesta joku kerhuhuonekin jostain.

”Jumalan kämmenellä ei pelkää lintunen, Jumalan kämmenellä ei pelkää ihminen. Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on - pedofiilipapeillekin. Jumalan kämmenellä ei kukaan ole turvaton.”

KIRKKAUTEEN KÄTKEYTYY PIMEYS - EI VAIN KATOLINEN KIRKKO

Yki Räikkälä

On tunnettua katolisissa kirkkoissa ja poikakouluissa vuosikymmeniä tapahtunut lasten ja nuorten hyväksikäyttö, johon katoliset papit ja opettajat ovat syyllistyneet. Katoliselle kirkolle on ollut häpeäksi tapausten piilottelu ja vaikeneminen. Suomessa vanhoillislestadiolaisten piirissä tätä pahuutta on myös harjoitettu vuosikymmenet, mutta Uskontojen uhrien tuki ry:n mukaan Jehovan todistajat työllistävät heitä eniten.

Kuluvan vuoden alussa suuret mediatalot uutisoivat siitä, että Saksan evankelisessa kirkossa on hyväksikäytetty tuhansia lapsia. Itsenäisen tutkimusryhmän tekemä tutkimus tilattiin Saksan kirkkoon kuuluvien maakirkkojen yksimielisellä äänestyksellä vuonna 2020. Kirkon pappien ja muun henkilökunnan hyväksikäyttämien lasten lukumäärä dokumenttien mukaan on 9 355.

Tutkimuksessa käytiin läpi 2225 dokumentoitua hyväksikäyttötapausta vuodesta 1946 lähtien. Tutkijat löysivät 1259 mahdollista hyväksikäyttäjää. Mutta koska maakirkkojen toimittamia asiakirjoja on vain pieni määrä, on tapauksia todennäköisesti rajusti enemmänkin. Maakirkot toimittivat dokumentteja ilmeisen vastenmielisesti ja hitaasti, vaikka sopimus oli tehty.

Saksan evankelisen kirkon (EKD) johtaja Kirsten Fehrsin mukaan tutkimus kertoo suuresta epäonnistumisesta. Hän totesi: ”Emme suojelleet heitä rikoksen tekohtekellä emmekä kohdelleet heitä arvokkaasti, kun he löysivät rohkeutta astua esiin.”

Ja näinhän se on. Kaikki uskonnolliset yhteisöt, joissa on esiintynyt lasten hyväksikäyttöä, ovat salaileet ja peitelleet tapauksia. Niin myös EKD. Ihmettelisin,

jos johtaja Fehrs olisi ollut tyystin tietämätön yli 70 vuotta jatkuneista tapahtumista, joista maakirkkoissa on ollut tieto.

Saksan katolinen kirkko teetti myös vastaavan tutkimuksen vuonna 2018. Siinä arvioitiin, että 1 670 kirkon pappia oli vuosina 1946–2014 käyttänyt 3 677:ää lasta hyväkseen. Tämäkin on todennäköisesti vain jäävuoren huippu. Tapauksia on melkoisella varmuudella paljon enemmän.

Virsi ”Jumalan kämmenellä”, jota varsinkin lasten läsnä ollessa lauletaan ja johon on tehty oikein leikkikin, on irvokas. Tietenkään se ei ole irvokas niiden mielestä, jotka uskonsumentamin silmin eivät näe uskontonsa tuottamia pahuuksien syövereitä, ja pyyhkivät mielestään lukuisten uskonnollisten yhteisöjen harrastaman pedofilian.

Tuomasmessujen kävijämäärät ovat jonkun verran isompia. Niitä järjestetään sunnuntai-iltaisina, jolloin monilla voi sunnuntain tyhjäkäynti olla jo tuskastuttavan tapahtumatonta ja aika hidasta, joten tyhjyyden tunteen voi liudentaa käymällä kirkossa tarkastamassa, keitä muita ajankuluttajia siellä on. Tuomasmessu on myös viihteellisempi versio jumalanpalveluksesta. Tavalliset sunnuntainenot ovatkin suorastaan tappavan ikävystyttäviä, laahaavia, puuduttavia ja tylsiä. Niiden aikana papitkin miettivät, mitähän kotona on lounaaksi ja mitäs sitä tekisi loppusunnuntain ajankuluksi.

Kirkosta eroaa vuosittain pienen kaupungin asukasmäärän verran jäseniä. Monen kirkkorakennuksen verran. Niin paljon, ettei sitä edes kuviteltu vaikka

vielä 70-luvulla, aikana, joka ei niin hirveän kaukana historiassa ole. Viime vuonna luterilaisesta kirkosta erosi reilut 55 000 jäsentä. Kuolleita seurakunnan jäseniä oli 49 000. Vauvakastettujen määrä oli 22 000.

Kirkko siis menettää maksavia jäseniään jatkuvasti, joten se tulee näkymään väijäämättömästi sen taloudessa. Kirkko saa verovarosta vuosittain valtiontukea. Näihin aikoihin asti se on ollut noin 120 miljoonaa euroa. Ensi vuodelle määrä laskee 20 miljoonalla, mutta verotuksen muutoksien vuoksi se lienee saavan kuitenkin kirkollisveron myötä suunnilleen saman määrän kuin ennenkin. Valtiontuki on mennyt lähinnä hautaustoimen ylläpitoon.

Mutta monet seurakunnat ovat jo alkaneet myydä kiinteistöjään taloutensa korjaamiseksi. Ennen pitkää tulee se tilanne, ettei kirkkorakennuksia ole varaa pitää koko vuotta lämpimänä saati tehdä kunnostuskorjauksia. Uudet kirkkorakennukset tulevat olemaan erikoisuuksia – ja niistä tulee pienempiä.

Kotikaupungissani Porissa on kolmetoista kirkkorakennusta. Osa on pienehköjä 50- ja 60-luvuilla rakennettuja kaupunginosakirkkoja. Kuinkahan monta näistä on jäljellä vaikka neljännesvuosisadan kuluttua. Se ei ole pitkä aika, mutta sinäkin aikana kirkon jäsenmäärä tulee pienemään radikaalisti. Jotkut puretaan. Toiset otetaan muuhun käyttöön. Mitähän käytetyllä kirkolla tekisi? Ravintola, yökerho..?

Suomalais-japanilainen tapaaminen Jalasjärvellä kolmostien varrella heinäkuussa 1973

Olin ajelemassa Etelä-Pohjanmaalla Jalasjärvellä heinäkuussa vuonna 1973. Kolmostien varressa seisoivat 20-vuotias japanilainen peukalokyytiläinen, arkkitehtiyooppilas Hitoshi Watanabe heiluttaen Japanin pienoislippua kädessään. Hän oli aloittanut liftausmatkansa Espanjasta kuukausi aikaisemmin ja oli nyt pyrkimässä Seinäjoelle tutustumaan Alvar Aallon Seinäjoen keskustan rakennuksiin, Lakeudenristiin ja Seinäjoen kirjastoon.

Hitoshi ilmoitti olevansa kiinnostunut suomalaisista puukirkoista. Tämän kuulutuani ajoimme Jalasjärven kirkonkylään ja aloitimme tutustumisen Jalasjärven sankarihautausmaahan ja puukirkkoon.

Sankarihautausmaalla esittelin hänelle isäni isän ja tämän veljen hautapaikat. He kaatuivat Kiteellä jatkosodan alussa 1941. Hitoshi lohdutti minua ja otti osaa tapahtumista. Totesin hänelle kahden

vuoden englannin kielelläni selitykseksi "Ruski finssi soldati pum pum". Hän ymmärsi heti asian taustan. Kirkossa Hitoshi ihmetteli puupenkkejä. Mitä nämä ovat, hän kysyi. Selitin että ne ovat penkkejä, joissa väki täällä istuu jumalanpalveluksessa, ja sitten veisataan virsiä ja noustaan ylös rukouksen ajaksi ja taas istutaan ja lauletaan virsiä.

Hän tiedusteli, että onko Suomen uskonto siis jonkinlainen sporttiuskonto, kun on liikuntaosia mukana hartaudenharjoituksessa. Totesin, että ei uskontomme ole erityisen sporttinen kuitenkaan. Seuraavaksi hän ihmetteli kirkon seinällä olevia virsien numeroita ja kysyi mitä ne merkitsevät meille.

Tarkoitukseni oli sanoa, että ne ovat hengellisten laulujen numeroita (these are the numbers of spiritual songs), mutta lyhyt englantini teki käännösvirheen, ja tulin sanoneeksi, että ne ovat viinujen numeroi-

ta (these are numbers of spirits). Tajusin tekemäni virheen vasta vuosien kuluttua.

Kenraali Mannerheimin päiväkäskey Suomen kansalaisille jatkosodan aikana kirkon alttarin vieressä ei selvinnyt Hitoshille ollenkaan. Yritin kuitenkin asiaa selvittää parhaan kykyni mukaan.

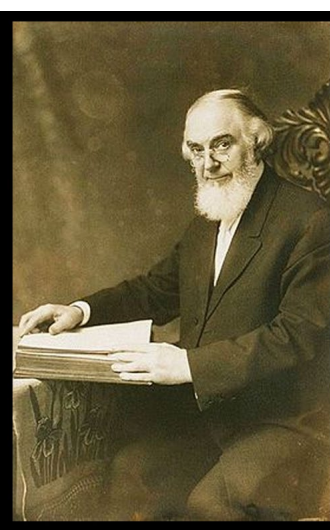
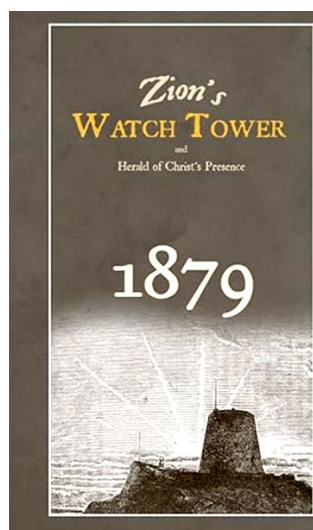
Lähdimme kirkolta pois ja ajoimme paikalliselle huoltoasemalle, jossa tarjosin Hitoshille munkkikahvit ja kirjoitin hänelle kotiosoitteeni kahvilan lautasliinalle. Sitten vein hänet 10 kilometrin päähän Jalasjärven ja Kurikan rajalle, josta hän jatkoi matkaansa Seinäjoelle. Seuraavan vuoden lopulla sain Hitoshilta kauniin japanilaisen kalenterin ja kiitokset opastuksesta ja munkkikahveista. Tämän jälkeen olemme 50 vuoden ajan vaihtaneet japanilais-suomalaiset kalenterit joka joulukuun. Kannatti siis ottaa kyytiin Japanin lippua heiluttava peukalokyytiläinen ja aloittaa vuosikymmenten ystävyys.

(toim.huom. Vuosia sitten ajelutin työasioissa erästä virolaista naishenkilöä. Ajoimme Ulvilan ohi ja siinä mainitsin hänelle kehnolla englannillani Ulvilassa olevan keskiaikaisen kirkon. Hän kysyi jotain uskontoon ja omaan uskooni liittyvää. Totesin hänelle, jotain että "I'm not so regional". Myöhemmin sitten tajusin häpeän puna poskillani töppäykseni. Tarkoitukseni oli sanoa "religious", vaikka sekin olisi ollut väärin. Oikea muoto on "religious". Mitähän mahtoi mieltä, kun kyse vielä oli erästä EU:n aluekehityshankkeesta, "region development"...))

TULIPA KERRAN JEHOVAN TODISTAJAT - VALITETTAVASTI Tauno Perkiö

Jehovan todistajia Suomessa on noin 19 000, maailmassa runsaat viisi miljoonaa. Jehovan todistajat tekevät käännöstyötä maailmanlaajuisesti, myös Suomessa.

Jehovan todistajien laho syntyi USA:ssa, Pennsylvaniassa 1872 Charles Taze Russellin innoittamana. Russell oli alun perin protestantti, mutta hylkäsi uskontonsa, koska ei voinut millään uskoa sitä, että Jumala lähettäisi ketään ihmistä helvettiin. Hän ajatteli, että Raamatusta löytyisi "oikea" oppi ja että siitä voitaisiin laskea myös maailman lopun hetki. Hän päätteli, että Kristus oli palannut maahan näkymättömässä muodossa 1874 ja perustaisi valtakuntansa maailman lopun koittaessa

vuonna 1914, Maailmanloppu ei tullut 1914. Sittenkin maailmanlopun takarajaksi "jehovat" ovat ennustaneet vuosia 1915, 1918, 1925 ja 1975. Kun loppu ei

ole koittanut, "jehovat" puhuvat nykyisin "lopun ajasta" antamatta mitään tarkkaa vuosilukua.

Lopullinen taistelu Jehovan (=Jumalan) ja Saatanan välillä, Harmageddonin sota, pitäisi alkaa pian. Silloin 144 000 Jehovan todistajaa, valiojoukkoon kuuluvat, saavat kokea ylösnousemuksen ja hallitsevat Jeesuksen kanssa taivaassa maailmaa. Raamatusta tosiaan löytyy tämä ihmeluku Ilmestyskirjan sivuilta – tosin se, keitä nämä 144000 ovat, on vaikea tajuta. Loput todistajat (miljoonia)

selviävät taistelusta ja elävät iäti maanpäällä "Uuden Maailman" valtakunnassa.

Tuhat vuotta tässä haavemaassa elettyään tullaan lopulliseen testiin. Saatana

päästetään irti, ja hän eksyttää monet. Hän ja hänen kanssaan kapinoineet tuhoaan tulella taivaasta. Mitään helvettiä ei ole, vain nopea hävitys. Jehovalla on rajaton valta kaikkiin luotuihinsa tämän jälkeen aina ja iankaikkisesti. Tämmöinen tulevaisuus – valmistautukaa vaparit!

Jehovan todistajien opissa verensiirtoja ei hyväksytä. Opin aiheuttamien kuolemantapauksien määrää ei ole tilastoitu, mutta arviot kuolemien määrästä ovat tuhansia maailmanlaajuisesti. Jehovan todistajia on syytetty myös lukuisista lasten seksuaalisista hyväksikäyttötapauksista. Uskontojen Uhrien Tuki -järjestön mukaan Jehovan todistajat on eniten sitä työllistävä uskontokunta.

Merkillinen sivujuonne oli Suomessa säädetty laki, joka vapautti Jehovan to-

distajat asevelvollisuudesta, koska se oli ”jehovien” mielestä syntiä! Tällainen laki oli voimassa vuosina 1985–2018. Siinä aikaan kulki vitsinä, että kannattaisi perustaa uskonlahko, jonka opin mukaan veronmaksu on syntiä. Jos vaikka tämänkin uskonlahkon jäsenet olisivat saaneet vapautuslain!

1879 Russell alkoi julkaista Vartiotornia (Zion’s Watchtower), josta myöhemmin kehittyi Jehovan todistajien tärkein lehti. Suomessa ilmestyi myös ”Herätkää!” – lehti. Minulla on todella varhainen kokemus Herätkää-lehdestä. Vuonna 1959 olin kuusivuotias, kun istuin tärkeällä asialla isovanhempieni käymälässä. Käymälän seinustalla oli puukoppa, johon oli taiteltu vanhoja sanomalehtiä pyyhkimistar-koitusta varten. Osasin silloin jo lukea ja

tavailin lehden nimen: ”Herätkää!”. Nimi oli minulle arvoitus. Jos ihminen nukkuu, eihän hän silloin voi lukea heräämiskäs-kyä. Toisaalta hereillä oleva ei tarvitse he-rätystä. ”Ilmankos sinusta tuli vapaa-ajat-telija”, kommentoi eräs tuttavani.

Nyt aikuisena minun on vaikea käsittää, kuinka tällainen uskonlahko on voinut syntyä ja saanut jopa suosiota. Raamatun ilmestyskirjassa on kaikenlaista sekavaa tekstiä, mutta jos joku hullu alkaa saarna-ta siitä tehtyä oppia, sen ei luulisi ihmisiä kiinnostavan. Mutta toisin on: Uskonnon nimissä menee hyvinkin merkillinen ju-listus läpi. Varsinkin, kun siihen lisätään keksittyjä aputarinoita tulevasta Harma-geddonin sodasta ja maailmanlopusta.

Lepomäen hautausmaa

Satakunnan vapaa-ajattelijoiden oma uskonnon hautausmaa, Lepomäki. Hautausmaa ei ole vielä kovin tunnettu, joten aiheeseen on sopivissa tilai-suuksissa syytä palata.

Lepomäen metsähautausmaasta on valmistunut A4-ko-koinen tiedote / mainos. Sitä sopii jäsenten jakaa. Se on saatavilla yhdistyksessä. Mainosta on jaettu joihinkin satakuntalaisiin hautaustoimistoihin. Näin hautaustoi-mistot voivat tiedottaa asiakkailleen uskonnottomasta tai tunnustuksettomasta vaihtoehdosta. Lähtökohtaisesti luonnontilassa oleva uskonnon metsähautausmaa var-masti kiinnostaa sekulaaristi suuntautuneita asiakkaita.

Monet suomalaiset asuvat lähellä luontoa. He pitävät luonnossa olemisesta ja kulkemisesta. Monet myös kat-sovat olevansa osa luonnon kiertokulkua. Varsin monet kuolemaa lähestyvät kertovat omaisilleen kuinka haluavat tulla haudatuksi – ja usein sellaiseen ympäristöön, joka on ollut osana heidän elämänsä. Uskonnon hautaus-maa alkaa olla yhä merkittävämpi vaihtoehto maallis-tumisen lisääntyessä. Aikaa myöten yhä useammalla on viimeisenä tahtona tulla haudatuksi ns. ei-siunattuun maahan. Ja Satakunnassa siis Lepomäki on sellainen.

Hinnat:

sirottelu 100 €
urnahautaus hautaus asiakkaan kaivamana 100 €
urnahautaus hautaus Satakunnan VA kaivamana 200 €

Vastikään alkanut Lepomäen markkinointi on tuottanut jo tulosta. Toukokuussa yhdistykseen tuli tiedustelu sirottelusta Lepomäkeen. Satakunnan VA:n joustava, nopea ja välitön sekä ihmisläheinen tulokulma miellytti vainajan omaisia. Sopimus tuhkan sirottelusta ja käytännön menettelyistä alusta sirottelun päättymiseen saakka oli kitkatonta.

Lepomäen tullessa vielä enemmän tietoisuuteen tulee se lisäämään kiinnostusta tämän uskonnottoman hautausmaan käyttöön. Siispä tietoa vain kulkemaan.

*Lepomäen hautausmaan
toimikunta:*

*Pasi Hiltunen
Jukka Kim
Tauno Perkiö
Jussi Tulonen*

JUMALATTOMAT KESÄPÄIVÄT PORISSA HEINÄKUUSSA

Yhdistyksen 8. Jumalattomat kesäpäivät järjestettiin 27.7.2024 Porissa. Tilaisuudessa oli runsaasti yleisöä, kaikkiaan 19 henkeä. Se on hyvä saldo. Suomen maantiede esiintyi Perämeren pohjukasta Espooseen. Keski-Suomen vapaa-ajatteliijoista paikalle saapui kolmen henkilön valtuuskunta.

Tilaisuutta järjestettiin 2023 loppuvuodesta. Silloin lyötiin lukkoon kesäpäivien teesit, kokoontumispaikka ja käsiteltiin yleisiä asioita. Esiintyjien kanssa oltiin yhteydessä alkuvuodesta 2024.

Ohjelmakonsepti pyöri rasvattuna. Liitosta saatiin vieraaksi puheenjohtaja Jori Mäntysalo. Hänen alustuksensa käsitteli Uskonnon vapautta. Se herätti keskustelua ja pohdintaa. Risto Puumalainen Jyväskylästä toi esille hautaus-toimen

nykytilan. Hänen esityksensä oli käytännön asiaa ja edesauttoi isäntäväkeä Lepomäen kysymyksissä. Hautaus-toimintaa on ensiarvoisen tärkeä käsitellä horisontaalisena asiana. Turhan hienoa siitä ei ole syytä tehdä. Satakunnan oma metsähautausmaa Lepomäki tuo pikapuoliin suomalaisiin uskonnottoihin hautausmaihin oman lisänsä.

Kansanvälisyysasioita käsitelivät Tanja ja Nico Laine esityksellään Pohjoismaisten humanistijärjestöjen pohjoismaiden yhteistyökokouksesta Islannin Reykjavikissa. Värikäs matkakertomus ja ytimekkäät kuvaukset ryhmätöistä sekä visiointi tekivät esityksestä mielenkiintoisen. Muutaman vuoden kuluttua vastaava tapaaminen kokoontuu Suomessa. Yhdistyksen hallituksen jäsen Erkki Yli-Jokipiin muisteli japanilaista 50 vuoden

takaista sattumaystävänsä Hitoshi Watanabea. Erkki Yli-Jokipiin lyhyt ja hauska esitys kertoi siitä, kuinka kaksi toisilleen täysin tuntematonta henkilöä ystäväystyivät ja heidän sattumoisin Etelä-Pohjanmaalla alkanut ystävyys jatkuu edelleen.

Satakuntalainen trahteraus osoitti toimivuutensa. Tarjoilua mestaroi Su Ran Kim. Kystä kyllä riitti. Kaikille oli sopivaa ja maistuvaa kesälounasta. Työskentely vieraiden hyväksi on tärkeää ja ruokailutuokio on aina paikallaan. Kiitos Su Ran Kim'ille, joka järjesteli päivän kulkua hyvällä aikataulutuksella.

Tilaisuudessa Satakunnan vapaa-ajattelijoiden perustajajäsenelle, sihteeri ja taloudenhoitaja Tauno Perkiölle, ojennettiin Vapaa-ajattelijain liiton kultainen ansiomerkki. Yhdistyksen puheenjohtaja Jukka Kim'ille luovutettiin samoin kultainen ansiomerkki monivuotisesta yhdistyksen ja vapaa-ajattelun hyväksi tehdystä työstä. Ansiomerkkeihin tehdyistä päätöksistä Vapaa-ajattelijain liitossa Satakuntaan ei kuulunut pihautakaan, joten ansiomerkkien saajat olivat yllättyneitä onnittelusta, halauksista ja lämmöstä, jota saivat kokea omien jäsenten läsnä ollessa.

Maailma ei ole valmis, meitä tarvitaan nyt ja aina. Yksi keino hyvien asioiden ruotimiseen on järjestää 9. Jumalattomat kesäpäivät Porissa. Tervetuloa Poriin kesällä 2025! -*Jukka Kim, puheenjohtaja*

Jori Mäntysalo: USKONNONVAPAUDEN TOINEN PUOLI

Liiton puheenjohtaja Jori Mäntysalo puhui Jumalattomilla kesäpäivillä 27.7. uskonnonvapaudesta. Tässä lyhennelmä mielenkiintoisesta puheesta. Esityksen aloitti maininta uskonnonvapaudesta perustuslaissa, mikä on hyvin poikkeuksellinen, vastaava säädös on vain Japanin perustuslaissa, ja joka muotoilu tuli vuonna 1995: “Uskonnon ja omantunnon vapauteen sisältyy oikeus - - olla kuulumatta uskonnolliseen yhdyskuntaan. Kukaan ei ole velvollinen osallistumaan omantuntonsa vastaisesti uskonnon harjoittamiseen.”

Uskonnonvapauden voi purkaa osiin monella tavalla, joista itse suosin kolmijakoa: 1) saa rukoilla, 2) ei ole pakko rukoilla, 3) valtio suhtautuu tasapuolisesti, rukoili tai ei. Tässä esityksessä keskityn keskimmäiseen osaan, jota kutsutaan negatiiviseksi uskonnonvapaudeksi.

Ensin varmuuden vuoksi: Negatiivinen uskonnonvapaus ei ole sama kuin ateisminvapaus. Esimerkiksi jehovantodista-jiakaan ei pakoteta luterilaisiin kirkonmenoihin. Tavallaan ateisminvapaus on ääritapaus, ei tarvitse osallistua minkään uskonnon tilaisuuteen.

Uskonnonvapaus on perusoikeus ja niiläkin on rajansa: On esimerkiksi sananvapaus, mutta mm. kunnianloukkauspykälä rajaa sitä. Perusoikeuksien rajoja määrittelee useampi toimija, joten asia on monimutkaisempi kuin mustikanpoiminta.

Oikeus olla kuulumatta uskontokuntaan

Tyypillinen rajanveto uskonnon ja uskonnon harjoituksen välillä on vuodelta 2004, jolloin apulaisoikeusasiamies kommentoi intin kenttähartautta: “Mikäli uskontokuntaan kuulumattomat sijoitusjärjestelyistään huolimatta edelleen ovat

näkö- tai kuuloyhteydessä uskonnonharjoitustilaisuuteen, jää uskonnonvapauden toteutuminen ainoastaan näennäiseksi.”

Sairaalan potilasta, vanhainkodin asukasta jne. ei saa pakottaa kuuntelemaan jouluhartautta. Tästä on mm. hallinto-oikeuden päätös vuodelta 1985, keskusradio on voitava sulkea. Uskonnon harjoittamisella ei tarkoiteta vain aktiivista toimintaa, mutta ei ole aina selvää, minkä kertoo pari yhdenvertaisuusvaltuutetun ratkaisua.

Tuorein on tänä vuonna Kauhajoelta, yhdenvertaisuusvaltuutettu: “aamunavaukset ovat koostuneet virrestä - - sekä papin saarnaa vastaavasta vahvasti uskonnollisesta kertomuksesta. - - Vaikka aamunavaukset eivät ole sisältäneet rukouluja tai muuta varsinaista uskonnon harjoittamista, aamunavauksia on pidettävä selvästi uskonnollisina ja uskontoon sitouttavina tapahtumina.” Lukiolainen sai 2500 euron korvauksen, koska korvaa tilaisuutta ei ollut.

Päiväkodista pari vuotta sitten: “Tilaisuudessa näytellyssä Raamatun kohtauksessa muun muassa kerrottiin enkelin käskeneen kertomaan kaikille ilouutista Jeesuksen ylösnousemuksesta.” Päiväkodin mukaan se ei ollut uskonnonharjoitusta. Yhdenvertaisuusvaltuutettu oli toista mieltä ja vanhemmat saivat 1500 euroa korvausta.

Sekä perustuslakivaliokunta että korkein hallinto-oikeus ovat ratkaisseet, ettei uskonnon opetus ole uskonnon harjoittamista. Oikeusasiamieskin on todennut uskonnon opetuksen ja harjoituksen eri asioiksi, jotka pitää erottaa. Eräässä kantelussa kerrottiin ortodoksiseen opetukseen kuuluvan ristinmerkkien tekemistä ym, mutta sisältöön ei ratkaisussa oteta kantaa. Yhteinen katsomusaine olisi (valitettavasti) laillinen.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin to-

tesi äänin 9-8 Norjan yhteisen uskontotiedon lainvastaiseksi. Päätös ei siis näy Suomessa, vaikka yleensä vastaavilla päätöksillä on vaikutusta.

Kirkko tai vastaava tilana on rajalla. Oikeusasiamies äänestyksestä: “Kirkkosalin käyttäminen vaaleissa äänestyspaikkana ei oikeusasiamiehen mukaan ollut asianmukaista”, kutsunnoista: “mikäli seurakuntien ja muiden uskonnollisten yhteisöjen tilat eivät sovellu kutsuntatilaisuuksien järjestämiseen esimerkiksi niistä välittyvien selvästi uskonnollisten tunnusmerkkien johdosta, niitä ei tulisi käyttää”, rekrymessuista: “Asiantilan ongelmallisuutta on tässä tapauksessa osaltaan vähentänyt se, että selvityksen mukaan seurakuntakeskuksen tilasta on poistettu ja peitetty uskonnolliset symbolit.”

Toisaalta perustuslakivaliokunta: “- - kirkkotiloja käytetään tavanomaisesti erilaisiin, ei-uskonnollisiin tilaisuuksiin kuten konsertteihin ja muihin esityksiin. Juhlan järjestäminen kirkossa ei siten sellaisenaan tee - - sisällöstä uskonnon harjoittamista. - - uskonnollisen tilan käyttöä juhlaa järjestettäessä ei voida pitää lähtökohtaisesti perustuslainvastaisena”, toisaalta “uskonnollisen tilan käyttöön juhlan pitopaikkana liittyy uskonnonvapauden, yhdenvertaisuuden ja julkisen vallan neutraalisuuden kannalta jännittä - -”.

Tilan omistaja ei ole ratkaiseva. Asia tuntuu selvältä, olennaista on, näkykö uskonto. Hiukan rinnasteisesti sotilaspappi voinee pitää oppitunteja kaikille varusmiehille, titteli ei ratkaise vaan sisältö. Erityisen törkeää on ollut hätämajoituksen ehtona osallistuminen hartauteen kunnan ostettua palvelu uskontokunnalta. Yhdenvertaisuusvaltuutetun ratkaisun perusteella annettiin 4000 euron hyvitys.

KAUNASIN PIRUMUSEO

Matkustin kesällä lomamatkalle Liettuaan. Se on rauhallinen ja mukava maa matkailijalle. Kukaan ei häiritse satunnaista matkailijaa, eikä liioin tule iholle. Pääosan ajasta käytin vaimoni kanssa lomasta pääkaupungissa Vilnassa. Liettua on katolinen maa ja edelleen korvissani soi kirkonkellojen kutsu jumalanpalelukseen tai sieltä pois. Kuten tiedätte, katolisessa maassa käydään kirkossa muutaman kerran päivässä eikä niin kuin meillä, ehkä kerran vuodessa.

Vaimoni oli käynyt Kaunasissa Pirumuseossa kerran aikaisemmin. Otimme sen nyt yhdeksi kohteeksi ja siihen varattiin aikaa päivää. Hotellissa meille kerrottiin, ja eräs Kaunasissa pitkään asunut rouva kertoi meille, kuinka Kaunas on liettualaisista liettualaisin kaupunki ja tehty liettualaisille. Kaunas on sentään Liettuan vanha pääkaupunki. Sanotaan Kaunasissa asuvan Liettuan äveriäintä väkeä. Toisten mielestä se pitää paikkansa, koska Kaunasissa asuu ainoastaan nuukaa kansaa. Kaunas on opiskelijoiden kaupunki, yliopistossa on yli 25000 opiskelijaa. Kysyin eräältä mieheltä kahvilassa Vilnassa istuessani Kaunasin nähtävyyksistä. Hän sanoi olevansa Vilnasta. Hän on käynyt ja ollut työmatkoillaan usein Kaunasissa. Kahviseuraksi sattunut mies kertoi sen kaupungin suurimman nähtävyyden olevan Koripalloseura Zalgeris, sekin silloin kun se on kentällä, yhtään pelaajaa alle 205 cm ei joukkueessa taida olla.

Vilnan ja Kaunasin välimatka on pyöreät 100 km ja se kuljettiin junalla. Menomatalla juna pysähtyi kaikilla pysäkeillä. Matkan hinta oli 8 €. Paluumatka sujui pysähtymättä hintaan 10 €. Pirumuseolle matkustettiin paikallisliikenteen linja-autolla. Loppupäässä käve-

lymatkaa oli reilu kilometri. Pirumuseon pääsymaksu on 12 €.

Kaunasin Pirumuseo on ainut laatuaan maailmassa. Museon perusti taiteilija Antanas Zmuidzinavicius (liettualaiset nimet ovat vaikeita, enkä ole varma menikö tämä oikein). Hän sai vuonna 1906 vuonna lahjaksi itseään pirua esittävän patsaan. Hänen ideanaan oli sen jälkeen koota kolmentoista pirun muodostama kokoelma. Puhekielessä todetaan, että pirun tusina on 13. Liettualainen taiteilija halusi juuri tuon määrän piruja kokoelmiinsa. Mutta kuinkas kävikään? Hänen kuollessaan vuonna 1966 piruja oli näytteillä siinä 260 kappaleen paikkeilla.

Kysyin henkilökunnalta, kuinka pirut tänne tulee ja mistä lähtien piruja on paikalle tuotu? Vastaus tuli kuin apteekin hyllyltä. Näyttelyesineiden saaminen ei tuota vaikeuksia. Siitä lähtien, kun suurta osaa maailmaa hallinnut kristinusko on alkanut levitä, on niistä ajoista lähtien ihmiskunnalla ollut vahva käsitys pirusta ja sen ulkomuodosta. Jokainen pitää omaa piruaan juuri sellaisena kuin sen kuuluukin esiintyä. Tänä päivänä museossa

on jo yli 3000 pirua tai piruun liittyvää esinettä.

Museon näyttelysalit olivat hämääriä ja niissä oli aavemainen tunnelma. Silmiini osui näyttelyvitriinissä kaunis ja siro kahviastiasto, joka oli koristeltu pirumaalauksin. Astiasto oli mieleeni sen kauneuden, värityksen ja höyhenen kevyen maalaustekniikan vuoksi. Se jos mikä näytti olevan dekoratiivista huipua. Kiersin ja kävelin astiaston ohitse, pysähdyin kerran jos toisenkin. Jälleen kuljin astiaston ohitse, se alkoi kiehtoa minua enemmän ja syvemmin. Kuin itsestään se veti minut puoleensa - siinä oli jotain. Mutta mitä siinä oli? Kiehtova, kaunis ja erikoinen astiasto. Mikä sen erikoisuus on? Olen nähnyt astiastoja ennenkin ja ihastunut joihinkin. Tämä Kaunasissa esillä oleva näytti ylivedolta. Olin pakahtua uteliaisuudesta. En kyennyt selvittämään asiaa.

Tovi meni, ja toinenkin. Luokseni tuli iäkäs nainen, museon henkilökuntaa. Rouva kysyi, osaanko laskea 12 saakka? Sanoin osaavani laskea helposti. Tuo viehättävä iäkäs rouva hymyili selvästi sisäänpäin. Niinpä hän virkkoi minulle. Laskekaa nyt tarkasti ja kertokaa minulle sen jälkeen, onko astiasto tarkoitettu 12 vai 13 hengen kattaukseen.

Pirun tusina se minulle tempun teki! En osaa sanoa, monenko hengen kahviastiasto Kaunasissa oli esillä. Se sekoitti pääni saaden minut haltioitumaan dekoratiivisen keramiikan kauneudesta, höyhenenkevyine maalauksineen. Loppujen lopuksi en osaa sanoa, monelleko henkilölle kaunis kahviastiasto on tarkoitettu – vain piru sen tietää!

*Jukka Kim
satunnainen matkailija*

PITÄISIKÖ USKONNON KIINNOSTAA MEDIOITA?

Yki Räikkälä

Kotimaa -lehden toimittaja Niilo Rantala kirjoittaa lehdessään, että esikoislestadiolaisten mukaan uskonnot eivät kiinnosta valtamedioita. Lahdessa vietettiin 21. – 24.6. perinteiset juhannusseurat, eikä maakuntalehti Etelä-Suomen Sanomat korviaan lotkauttanut järjestäjien mukaan ”melko suurelle” tapahtumalle. Paikalla oli tietävästi parhaimmillaan noin 4000 vierasta.

Voi kysyä, miksi tällaisen tapahtuman pitäisi kiinnostaa mediaa? Näitähän järjestetään joka ainut kesä vähän siellä ja täällä. Miksi uskonnon sinänsä pitäisi kiinnostaa maakuntalehteä? Tai Ylen paikallistoimitusta? Järjestäjä ilmaiseekin huolensa: –”Eikö uskonto kiinnosta valtamedioita? Onkohan sekin ajan merkki?” Tai olisiko se, että tuhansia ihmisiä kokoontuu, painava syy siihen jutun tekoon. Tavan lukijaa tuskin kovin paljon kiinnostaa. Uskonnot sinänsä ovat ikivanhoja juttuja ja omassa syvimmissä eetosissaan muuttumattomina eivät ole eilispäivän uutisia kummempia.

Tosin minua kyllä kiinnostaa, miksi tuhannet ja taas tuhannet kokoontuvat kesä kesän jälkeen palvomaan mielikuvitusolentoa, vai olisiko kyse kenties vain sosiaalisuuden harjoittamisesta. Siitä kyllä voisi tehdä jutun – tutkivalla otteella ja kenties jonkun sosiologin haastattelu kylkeen. Mutta jos joku toimittaja tulisi

tapahtumaan haastattelemaan massasuorojen osanottajia ja tämän skeptisyys tai muu epäilyttävyyys tulisi selväksi, ei journalistia todennäköisesti hyvällä katsottaisi. Tai jos tämä saisikin aikaan artikkelin, jossa tapahtumasta ei järjestäjien odottamalla tavalla kerrottaisi, olisivat järjestäjät närkästyneitä ja varmaankin vaatisivat lehdeltä oikaisua tai toimittajalta anteeksipyyntöä.

Toisaalta kyllähän tiedotusvälineitä on lestadiolaisuus kiinnostanut. Siitä on nyt kyllä vuosia aikaa, kun lehdissä ja Ylen ajankohtaisohjelmissa käsiteltiin herätysliikkeissä ja lestadiolaisuudessa esiintynyttä pedofiliaa ja vaikenemisen kulttuuria. Mutta tällaista uutisointia uskonnollisten yhteisöjen johtajat eivät kaipaa. Uskontojen tulisi kiinnostaa, mutta uskontojen mukanaan tuomat lieveilmiöt pitäisi jättää rauhaan. Näin on kaikissa

ideologioissa. Myönteinen julkisuus on toivottavaa, muu ei. Autoritäarisissä yhteiskunnissa uskonnon tai muun ideologian kritisoinnista pääsee kidutettavaksi ja vankilaan tai saa hirttonarun kaulaansa, tai putoaa ikkunasta.

Uskonto tietysti kiinnostaa valtamedioita silloin, kun uutisoitavaa on. Ja onhan tässä ollutkin, nimittäin kirkon kompleksinen suhde sukupuolineutraalisuuteen ja kirkon linjaukseen samansukupuolisten avioliittoon vihkimisestä kirkossa. Kun tämä lehti on ilmestynyt, on kirkolliskokous jälleen puninut asiaa ja tätä kirjoitettaessa voi huoletta ennustaa, ettei asia ole vieläkaan ratkennut. Ei mitään uutta kirkkorintamalta eikä ylipäätään uskonelämän kummallisuuksista. Mutta vaikka mitään uutta ei olekaan, kirkolliskokouksen avioliittopäätöksestä kyllä uutisoidaan.

TAVOITTEENA UUSI MAAILMANJÄRJESTYS

Yki Räikkälä

Emeritusprofessori Tapio Puolimatka on vakaasti sitä mieltä, että ihmisiä kontrolloidaan ulkoisten uhkien avulla ja ”uusi maailmanjärjestys” uhkaa meitä. Hänen mukaansa poliitikot ovat tästä jo avoimesti puhuneet. Puolimatka oli IRR-TV:n Ajassa -ohjelmassa haastateltavana elokuussa teologian tohtori Juha Ahvion kanssa. Heidän mukaansa harvainvalta ja totalitarismi uhkaa meitä. Juha Ahvio on Patmos Lähetysseuran tutkimusjohtaja ja oikeistokonservatiivisen Oikean Median bloggari. Hän on myös Helsingin yliopiston dogmatiikan dosentti. Patmos on konservatiivisen kristinuskon lähetyksellinen.

On kyllä vaikeata kuvitella, että Suomessa totalitarismi olisi näköpiirissä. Olkoonkin, että täällä pääasiassa hyvissä asemassa olevat ja hyvätuloiset tekevät päätöksiä eri syistä johtuen. Siitä on kuitenkin pitkä matka totalitarismiin tai edes sellaiseen autoritaariseen hallintoon kuin vaikka esimerkiksi Unkarissa, jossa demokratia on käytännössä sana ilman sisältöä. Suomessa demokratia toimii kuitenkin ainakin periaatteellisella tasolla, kuten useimmissa länsimaissa.

Puolimatkan näkemys, että ulkoisia uhkia, kuten pandemiaa, sotia ja ilmastokatastrofia, käytetään ihmisten kontrollointiin, on yliopistossa professorina työskennelleelle varsin omituinen. Kyse on kuitenkin tiedotuksesta. Jos maailmassa riehuvat sodat ja ilmastonmuutos eivät välittömästi vaikuttaisikaan Suomessa asuvaan, on niistä syytä tiedottaa. Pandemiat taas ovat todellisia ja välittömästi kaikkia koskettavia vakavia terveysuhkia, joista pitää tiedottaa perin pohjin.

Puolimatkan puheet ovat saman-

kaltaisia kuin salaliittoteoreetikoilla ja rokotevastaisilla. Hänen mukaansa ”kansalaisissa herätetään pelkoa, koska pelon valtaamat ihmiset ovat valmiit luopumaan perusoikeuksistaan ... ihmisiä hallitaan esimerkiksi terveysuhkien avulla siten, että yksilön oikeus päättää omasta terveydenhuollostaan alistetaan viranomaisten kansanterveyttä koskeville päätöksille”. Tämänkaltaisia mielipiteitä ovat esittäneet Big Pharmaan ja muihin salaliittoihin uskovat oman elämänsä sankarit. Paradoksaalisesti rokotevastaiset ja muut valinnanvapautta henkeen ja vereen vaativat ovat usein niitä, jotka kannattavat vahvaa johtajaa eli autoritäärisyyttä. Autoritääriset valtiot taas poikkeuksetta rajoittavat kansalaisten vapautta. Juha Ahvio on kannattanut sellaisia vapaus-sankareita kuten Donald Trump, Viktor Orbán ja Jair Bolsonaro.

Puolimatka sekä Ahvio ovat sitä mieltä, että maailman eliitti yrittää luoda uuden maailmanjärjestyksen, jossa hallitaan ihmisiä niin, että nämä ovat uutta eliittiä taloudellisesti hyödyttävää laumaa. Tämän saavuttamiseksi pitää sitten murtaa kansalliset, uskonnolliset ja muut vastarinta-

pesäkkeet. Jos tämä ei ole salaliittousko-vaisuutta, niin mikä sitten? En ihmettelisi, jos he uskoisivat vielä Illuminatinkin olevan voimissaan. Mielenkiintoiseksi tämän tekee se, että molemmat herrat ovat tohtoreita ja yliopistoissa työskennelleitä.

Tätä uutta maailmanjärjestystä ja sen kauheutta ovat enemmän tai vähemmän hienovaraisesti toittaneet totalitarististen valtioiden autoritääriset johtajat. Tämä paradoksaalinen ilmiö tuo helposti mieleen George Orwellin kirjat Eläinten vallankumous sekä 1984.

Toinen paradoksi on sitten se, että nämä molemmat ovat raamatullisessa uskossaan lujia, ja kristinuskon läpäisevä eetos kuitenkin on se ”uusi maailmanjärjestys”, jossa on vain yksi vahva johtaja, Herra. Kristinuskon syvin eetos on teokratia. Kristinuskon mukainen ihmisen päämäärä on päästä Jumalan johtamaan valtakuntaan, Uusi Maailmaan, jonka näiden jumala loisi tämän nykyisen tilalle. Maailma, jonne pääsevät vain harvat kelvolliset. Herrat Puolimatka ja Ahvio varmasti pitävät itseään kelvollisina. Ja olisivat onnessaan tästä uudesta maailmanjärjestyksestä.

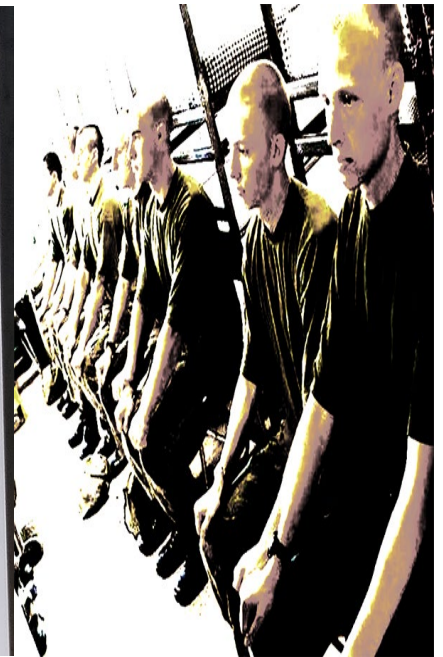
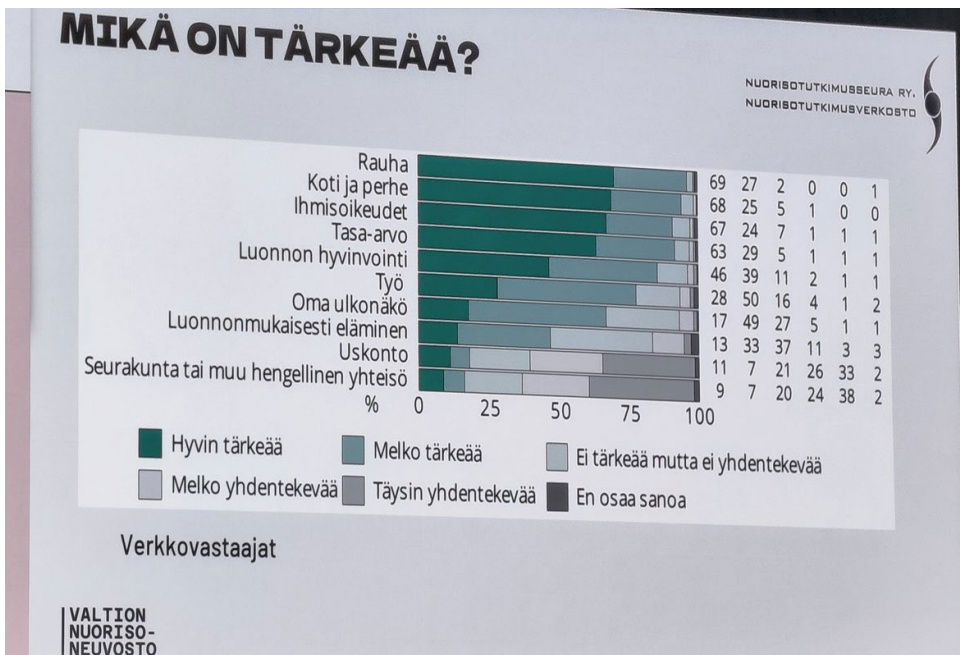
OIKEA MEDIA

Oikea Media sai julkisuutta elokuussa 2018, kun ko. media ryhtyi promoamaan silloisen Jyväskylän yliopiston kasvatustieteen professori Tapio Puolimatkan kirjoitusta, jossa tämä väitti, että seksuaalinen vapautuminen johtaa pedofilian hyväksymiseen. Yliopiston rehtori Keijo Hämäläinen totesi, että professorin kannattaisi harkita julkisia sanomisiaan. Oikean Median mielestä Jyväskylän yliopisto rajoitti Puolimatkan sananvapautta.

Ei ole yllättävää, että kristillisdemokraattien Päivi Räsänen teki asiasta kysymyksen hallitukselle. Että miten Jyväskylän yliopiston rehtori suhtautuu sananvapauteen. Voi miettiä, kuinka paljon tämä asia kuului hallitukselle.

NUORTEN MIESTEN USKO - TAI AUKTORITEETIN KAIPUU

Yki Räikkälä

Samalla kun yhteiskunnan sekularisoituminen on kasvanut, tuntuu nuorten miesten haastateltututkimuksissa ilmennyt lisääntynyt hengellisyys ja usko Jumalaan merkittävästi vuonna 2024. Nuorilla naisilla tätä kehitystä ei ole ollut. He ovat nähtävästi muuttuneet liberaalimmiksi. Tosin täytyy muistaa, että nuoria miehiä on vaikea tavoittaa tutkimuksiin. Jos vain jotkut nuoret miehet vaivautuvat vastaamaan, tutkimuksen otanta ja tulokset vääristyvät. Johtopäätöksiä mistään trendistä ei kannata vetää.

Vuoden 2006 nuorisobarometrissa uskonnollisena itseään piti 41 % vastaajista. Keväällä ilmestyneessä vuoden 2023 nuorisobarometrissa enää 22 %. Itseään ei-uskonnollisena pitäneitä vastaajista oli 60 %.

Kuitenkin useita nuoria miehiä on uskonnollisuus vetänyt puoleensa. Itselleni tulee mieleen eräitä mahdollisia selityksiä tähän. Yksi seikka on ylipäätään Euroopan maissa ja paikoin muuallakin kasvanut konservatiivisuus, johon liittyy kansallismielisyys ja auktoriteetti-usko. Maailma on aina ollut monitahoinen ja hankala paikka identiteettiään etsineille nuorille. Uudet viestintämediat ja koko ajan mukana kulkeva netti tuovat on-line näytille entistä enemmän konflikteja, sotaa, väkivaltaa, epidemioita ja monen monituisia ihmiskunnan ongelmia.

Maailma lienee tuntuvan varsinkin nuorista miehistä kaoottiselta, ja kaaosta hallitsemaan voivat tulla kyseeseen vain

vahvat johtajat, jotka käytännössä ovat miehiä. Uskonservatiiviset ja autoritaariset johtajat julistavat hoitavansa kuntoon ongelmia, kuten ”hallitsematon maahanmuutto”, kasvava julkishallinto ja Euroopan liittovaltiokehitys.

Nuoret miehet, joista suurin osa käy armeijan, ovat ilmeisesti naisia herempiä kaipaamaan auktoriteetteja – ja nähtävästi jonkinlaista messiasta, joka korjaa kaiken ja saa järjestyksen maailmaan. Kun epävarmuuteen liittyy kenties vielä yksinäisyyden kokemus, näyttäytyy uskonto merkityksen ja vakauden antajana ja se vieläpä tarjoaa vakaalta tuntuvaan yhteisön. Epävarmalle ja yksinäisyyttä potevalle nuorelle miehelle nykyaikainen parinmuodostuskulttuurikin voi näyttäytyä pelottavana ja syrjivänä. Jos deittailusovelluksissa pieni joukko miehiä saa valtaosan huomiosta, näyttäytyy uskonto ratkaisun tuojana tähän - kullekin miehelle vain yksi nainen. Problem solved.

Lienee niinkin, että kirkon edustamia arvoja tulee nuori katsoneeksi ainoina oikeina – että länsimainen oikeus, yhteiskuntajärjestys ja moraali olisivat juuri kristinuskon maahamme luomia, eivätkä kirkon edustajat ja konservatiiviset poliitikot tällaista uskomusta pahana pidä.

Ja uskonnothan perustuvat vahvaan auktoriteettiin. Ei ole yllättävää se, että monet konservatiivit ja nationalisti-ideologiaa kannattavat ovat tai ilmoittavat olevansa uskossa. Ja jos eivät uskoaan tunnustaisikaan, pitävät kirkkoa arvosa.

Kyse on paljolti auktoriteettien ja perinteisten arvojen kaipuusta. Kirkko edustaa perinteitä, jatkuvuutta ja auktoriteettia, vaikka tämä auktoriteettiasema on Suomessa vuosikymmenien aikana rapistunut varsin paljon. Vähemmistö suomalaisista enää pitää kirkkoa tai sen edustamaa jumalaa minään auktoriteettina. Ja tämä kehitys jatkuu. Vuoden 2023 aikana kirkon jäsenistö väheni 1,6 % eli enemmän kuin koskaan aiemmin.

Kirkon tutkimus- ja koulutusyksikköä johtavan Hanna Salomäen mukaan myös maahanmuutto ja uskonnollisen ympäristön monimuotoistuminen ovat vaikuttaneet nuorten miesten uskonnollisuuden nousuun. ”Nuorten maailmassa uskonto on monin tavoin läsnä monenlaisten katsojien kautta, mikä voi avata uudella tavalla tilaa myös omalle uskonnollisuuden julkituomiselle.” Voihan niin ollakin. Jos katsoo, että vieras uskonto on tunkeutumassa lähelle, on puolustettava omaa uskon viitekehystä. Ehkä uskonnollisuuden kasvu ei välttämättä aina tarkoita uskoa, vaan oman kulttuuriperimän puolustamista ja uskonnollisuuden perinnetietoisuutta.

Nuorten miesten uskonnollisuuden kasvu ei tietenkään ole trendi. Viimeisessä nuorisobarometrin rippikoulukselyssä Jumalaan täysin uskovia oli vähän. Ylipäätään uskovia on koko ajan vähemmän. Usko on koskettanut harvoja, ja yhä harvempia se koskettaa.

SYYSKOKOUS 2024

Satakunnan vapaa-ajattelijat ry:n sääntömääräinen syyskokous on **lauantaina 30.11.2024 klo 14.00** alkaen ja paikkana on K-Supermarket Onnipokka, kahvio Kaffeli 2. krs. Kauppatie 1, 29250 Nakkila.

Käsitellään sääntöjen 9§ syyskokouksen päätettäväksi osoittamat asiat. Kaffetta ja kaffeileipää ei pitäisi puuttuman. Tervetulleeksi toivotetaan myös kaikki jäseniksi liittyvät eli kokoukseen voivat tulla myös jäsenyyttä harkitsevatkin.

SATAKUNNAN

Vapaa
ajattelijat

Olehan vapaa, paitsi ajattelustasi, myös jäsenmaksuhuolista

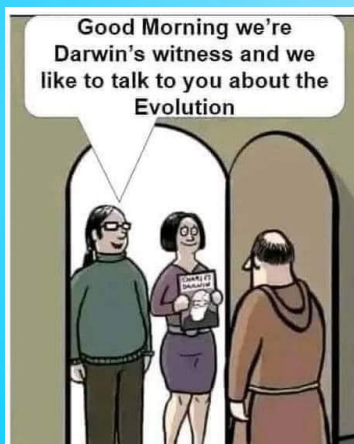
Jos syystä tai toisesta olet kenties jättänyt Satakunnan vapaa-ajattelijoiden vuoden 2024 jäsenmaksun hoitamatta, niin älä huoli, vielä on aikaa saattaa tuo tärkeä seikka kuntoon ja olla omantunnon painosta vapaa satakuntalainen vapaa-ajattelijajäsen!

Maksun määrä on vaivaiset 25 euroa. Käytä maksaessasi viitenumeroa 20242.
Tilinumero: FI22 4108 0012 2364 39

Jäsenmaksu sisältää Vapaa Ajattelijat -lehden tilausmaksun. Lisäksi joka vuosi SATAvapari -lehtykäisen. Yhdistyksen hallitus muistuttaa, että ilman jäsenmaksun suorittamista ei voi olla jäsenenä humaania ajattelua ja ihmisoikeuksia edistävissä yhdistyksessä. Ilman jäseniä ja jäsenmaksuja yhdistyksen toimintakaan ei ole mahdollista. Näin se käy.

Vapaa ajattelijat

Vapaa-ajattelijat ovat uskonottomien edunvalvonnan, ihmisoikeuksien sekä kulttuurisen tasa-arvon toteutumisen asiassa. Vapaa-ajattelijuus edustaa ja edistää tiedepohjaista sekä humaania ajattelua, mutta on puoluepoliittisesti sitoutumatonta.

SÄÄSTÄ
SATASIA,
EROA
KIRKOSTA

eroakirkosta.fi

